

DOPLNĚNÍ VÝROČNÍ ZPRÁVY K POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ ZA ROK 2015

– informace podle § 18 odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb.

Rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 A 26/2014-49 ze dne 3. prosince 2015 – rozhodnutí ERÚ o odmítnutí žádosti o informace zrušeno:

„Je nepochybné, že žádost o informace musí být natolik konkrétní, aby byl povinný subjekt (tu žalovaný) schopen zjistit, jakých informací se žadatel dožaduje. Tento požadavek však nelze chápat tak, že je žadatel povinen vždy sdělit přesné názvy dokumentů, v nichž by požadované informace měly být obsaženy. Pokud se totiž oprávněná osoba dožaduje poskytnutí informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím, je zřejmé, že informace, kterých se domáhá, k dispozici nemá. Nelze tedy požadovat po žadatelích, aby precizně vymezovali jakých dokumentů (jak přesně označených dokumentů) se domáhají. Zásadně postačí, pokud bude ze žádosti zřejmé, o jaké informace žadateli jde. Přitom bude třeba vždy zohlednit odborné znalosti a vědomosti povinného subjektu. Nebude-li povinnému subjektu zřejmé, jaké informace žadatel požaduje, je namístě postup dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, podle něhož má povinný subjekt vyzvat žadatele k upřesnění žádosti, není-li z ní zřejmé, jaké informace požaduje. K takovému postupu ze strany žalovaného ale v daném případě nedošlo.“

„Jedním z úkolů žalovaného ve smyslu § 6 odst. 1 zákona č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), je nastavovat výkupní ceny energie z fotovoltaických elektráren. Jestliže je tedy zákonnou povinností žalovaného stanovovat výši výkupních cen, je třeba, aby žalovaný v souladu s principem dobré správy vycházel z dostatečně hodnověrných podkladů tak, aby výsledek jeho činnosti mohl být zpětně podroben kontrole veřejností. Z uvedeného je zřejmé, že žalobcem rámcově vymezený okruh požadovaných informací (minimálně kalkulace výkupních cen fotovoltaické energie, jakož i záznamy komunikace a podklady ze složky k procesu nastavení výkupních cen FVE) měl mít žalovaný k dispozici.“

„V rámci naplnění principu dobré správy je tedy nezbytné, aby výkupní ceny nebyly nastaveny svévolně, ale jejich nastavení bylo řádným způsobem podloženo. Tento podklad pak musí mít žalovaný k dispozici i po nastavení výkupních cen (např. pro následnou kontrolu správnosti tohoto nastavení). Jde totiž zpravidla o informace, které žalovaný vytvořil v rámci své činnosti, na niž dopadají též ustanovení o spisové službě ve smyslu zákona o archivnictví a spisové službě (konkrétně § 64 odst. 3 a § 68 a § 69a, které se týkají vytváření dokumentů a jejich uchování). Dle názoru zdejšího soudu nelze považovat postup žalovaného spočívající v předání dokumentů na základě smlouvy o kontrolní činnosti soukromoprávnímu subjektu, aniž by si žalovaný pořídil jejich kopie, resp. předal toliko kopie, a nevyžadoval vrácení těchto dokumentů, za souladný s výše zmíněným zákonem.“

„Pokud žalovaný skutečně požadovanými dokumenty nedisponuje, je třeba tyto dokumenty opatřit, neboť je povinností žalovaného těmito dokumenty disponovat. Žalovaný nemůže rezignovat na poskytnutí informace pouze s odůvodněním, že se jedná o neexistující informace, ačkoliv je zřejmé, že tyto informace existovaly a žalovaný má nadále povinnost tyto informace uchovávat, neboť se vztahují k jeho činnosti. V obou případech je totiž na správním orgánu, aby požadované informace poskytl nebo je zrekonstruoval, případně vytvořil (obdobně viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9.2.2012, č.j. 1 As 141/2011-67, publ. pod č. 2635/2012 Sb. NSS, a ze dne 7.4.2015, č.j. 6 As 136/2014-41, publ. pod č. 3223/2015 Sb. NSS).“

Soud uložil správnímu orgánu povinnost uhradit **náklady soudního řízení ve výši 15 342 Kč.**